

FRUMUȘEȚA VEȘNICIEI

Corneliu Livanu

Frumusețea veșniciei

Poezii
Volumul 7

Ediție îngrijită
de Constantin Moisa

Casa Cărtii, Oradea
2012

Frumusețea veșniciei

Copyright © 2012 Corneliu Livanu

Ediție publicată de:

Editura Casa Cărții

O.P. 2, C.P. 30,

410670, Oradea

Tel./Fax: 0259-469057; 0359-800761; 0728-874975

E-mail: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Tehnoredactarea: Timeia Viman

Coperta: Adrian Mihocaș

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LIVANU, CORNELIU

Frumusețea veșniciei / Corneliu Livanu. -

Oradea : Casa Cărții, 2012

ISBN 978-606-8282-40-4

821.135.1-1

Tiparul executat la Tipografia Leș s.r.l.

Str. Arenei nr. 16

440097 Satu Mare

Tel. 0261-768352

Cuvântul autorului

Psalmistul David dorea fierbinte să locuiască pururea în Casa Domnului, ca să privească frumusețea Domnului (Psalmul 27:4), frumusețea Aceluia despre care unul dintre fiii lui Core a declarat: „Tu ești cel mai frumos dintre oameni” (Psalmul 45:2).

Dacă frumusețea celor ce trăiesc în păcate este deșartă (Proverbele 31:30), în schimb, copiii lui Dumnezeu știu care este adresa frumuseții adevărate. O indică psalmistul Asaf în Psalmul 50:2: „Din Sion, care este întruparea frumuseții desăvârșite, de acolo strălucește Dumnezeu.”

Feodor Dostoievski susținea că frumusețea va salva lumea, desigur, aș completa eu, cu condiția ca aceasta să fie frumusețea Adevărului.

Prin acest nou volum de poezii, pe care l-am intitulat *Frumusețea veșniciei*, mi-am propus să-l invit pe cititor la o evadare din efemeritatea lumii actuale pentru a medita la adevărurile eterne ale Împărăției lui Dumnezeu.

Cu toate că păcatul omului a alterat încă de la început mediul fizic în care l-a așezat Dumnezeu să trăiască, peste tot în natură încă se mai pot vedea frumusețile slăvilor cerești. Creația lui Dumnezeu ne povestește, fără cuvinte, despre sfințenia și frumusețea Lui. Priviți un răsărit sau un apus de soare și vă veți convinge cu ușurință de acest lucru. Toată Creația ne vorbește despre inima bună a lui Dumnezeu care dorește să atingă coardele sensibile ale sufletului nostru.

Omul a fost creat pentru ca Dumnezeu să poată intra în relație cu el, să-i împărtășească dragostea și planurile Sale. O primă latură a frumuseții veșniciei constă în comunicarea dintre Creator și ființa creată. Vă amintiți că atunci când Dumnezeu a intrat în dialog cu mult încercatul Său rob Iov, Creatorul l-a invitat, pentru destindere, în mijlocul Creației Sale. Iov trebuia să găsească, asemenea lui

Augustin mult mai târziu, răspunsuri la întrebările sale dureroase, în frumusețea lumii create.

Am structurat cartea de față în nouă secțiuni. În două dintre acestea, respectiv a cincea și a șaptea, am prezentat frumusețea veșniciei în contrast cu *fiii neascultării* și cu *religiile false* ale lumii. În celelalte șapte secțiuni, am căutat să sugerez găzduirea în ființele noastre limitate, nu a frumuseții exterioare neapărat (cu toate că și aceasta este tot opera lui Dumnezeu), ci găzduirea frumuseții slavei Domnului Isus, în caracterul nostru.

Învederează cititorului structura acestui volum care se prezintă astfel:

1. *Frumusețea veșniciei oglindită în prima creație*
2. *Frumusețea veșniciei oglindită în slava Fiului omului*
3. *Frumusețea veșniciei oglindită în faptele credinței*
4. *Frumusețea veșniciei oglindită în caracterul sfinților lui Dumnezeu*
5. *Frumusețea veșniciei în contrast cu fiii neascultării*
6. *Frumusețea veșniciei oglindită în roada Duhului Sfânt*
7. *Frumusețea veșniciei în contrast cu religiile false*
8. *Frumusețea veșniciei oglindită în părtășia Sfintei Treimi*
9. *Frumusețea veșniciei oglindită la nunta Mielului.*

Metafora bogată a frumuseții Cuvântului divin ne îndeamnă să ne hrănim sufletele pur și simplu cu acea putere prin care să învingem urâțenia păcatului ce ni se ascunde adesea în eul necrucificat.

Pe de altă parte, am dorit să transmit și un mesaj de alinare pentru sufletele celor îndurerați de eșecurile lor morale. Prezentând unele personaje biblice precum regele David, am arătat că, în ciuda eșecurilor lor morale, Dumnezeu, prin harul Lui și acceptând pocăința și credința lor, a reușit să-i reabiliteze și să-i urce pe culmi spirituale nebănuite. Așa s-au petrecut lucrurile cu Ilie sau cu Ioan Botezătorul, cu împăratul Ezechia sau cu Nicodim, cu Rebeca sau cu Maria Magdalena. Am convingerea că exprimarea frumuseții de caracter este unul dintre mijloacele care alină durerea și aduce pace sufletească.

În altă ordine de idei, este de remarcat faptul că oamenii lui Dumnezeu au fost iluminați de frumusețea veșniciei. Astfel, apostolul Pavel, răpit în al treilea cer, a văzut lucruri atât de frumoase și tainice, încât mintea omenească nu le poate concepe: „Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului

nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc” (1 Corinteni 2:9).

Adevărata frumusețe transcende lumea fizică, pentru că ea reprezintă trăirea cea mai directă a lucrurilor nepieritoare și veșnice. Ea continuă să ne vorbească despre viitoarea Împărăție a cerurilor care, de fapt, începe din prezent. Ne ajută să visăm visul nunții Mielului, unde totul va fi frumos și unde ne așteaptă o slavă veșnică.

Ca să ajungem acolo însă, prin harul divin, trebuie să ne trăim viața într-o necurmată părtășie cu Sfânta Treime, în concordanță cu afirmația Mântuitorului nostru: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el, și vom locui împreună cu el” (Ioan 14:23).

Așadar, cititorule drag, doresc să ai parte de adevărata frumusețe, în forul tău interior, astfel încât să nu fii înșelat de frumusețea deșartă a acestei lumi care stimulează simțurile și poftetele păcătoase ale cărnii. Adâncurile sufletești să-ți fie liniștite, să emane calm și odihnă într-o lume zbuciumată care și-a pierdut de mult busola călăuzirii lui Dumnezeu.

În această lume suntem trimiși cu Evanghelia, prin care Mântuitorul ne îndeamnă: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre” (Matei 11:28–29).

Prin frumusețe respirăm adevărul că Dumnezeu ne iubește și că El este eminamente bun, dar și drept (Psalmul 25:8) fiindcă uneori este nevoit, ca un Părinte adevărat, să ne pedepsească pentru păcatele noastre.

Închei cu încă un îndemn: lăsați-vă învăluiți de frumusețea absolută a veșniciei!

Cu prietenie și dragoste,
Corneliu Livanu

București, 20 martie 2011

Precuvântare cu iz de... retrospectivă

*Adu-ți aminte ce a făcut Domnul Dumnezeul tău...
adu-ți aminte de marile încercări pe care ți le-au văzut
ochii, de minunile și semnele, de mâna tare și de brațul
întins cu care te-a scos Domnul, Dumnezeul tău...*

Deuteronomul 7:18b-19

*Adu-ți aminte de tot drumul pe care te-a călăuzit Domnul,
Dumnezeul tău.*

Deuteronomul 8:2

Prolific, scump confrate, și-n sfântul câmp tovarăș,
Dau slavă Celui Veșnic că-ți stau alături iarăși
Să spun o vorbă bună pe seama trudei tale,
Să-nconjurăm altarul cu mir de osanale...

Îngăduie-mi, Corneliu, pe-o listă progresivă,
Strădaniilor tale acea retrospectivă
Ce-aduce la lumină efortul și nesomnul
Când pana ta cea blândă scria ce-ți spuse Domnul...

*

A trecut un car de vreme de când, frate, prin credință,
Spicile lui Rut în brațe le-adunai cu sârguință.
Cu miros de bob vâratec și parfum ceresc de pârgă,
Ai făcut ca-n multe inimi frumusețea lor să curgă...

Dus în slăvi de vântul artei, ai pornit din nou a țese,
În urzeala poeziei, alt volum: *Pagini alese*.

Cu-o blândețe mișcătoare și-n același stil de taină,
Ai dat slovelor Scripturii grai, și chip, și-o nouă haină...

Nu te-ai cuibărit pe urmă prin bezmetice unghere
Ca să-ți amorțească pana sub nevolnica tăcere,
Ci simțind în preajmă cerul, te-ai unit cu-acei eroi
Ce-au strigat de-a lungul vremii: *Dumnezeu este cu noi!*

Copleșit de-a Lui prezență, dând glas altei dulci iubiri,
Răsfățându-ți cititorii, le-ai propus *Destăinuiri*.
Și-ai depus o mărturie de poet, de bun creștin,
Că orice făgăduință din Scripturi e „Da” și „Amin”.

Dornic să ne duci departe de sărmana lumii pleavă,
Ne-ai chemat să-ți fim alături strămutați pe *Aripi de slavă*
Și, zburând prin roi de stele, peste spații siderale,
Am privit, rămase-n urmă, *Patru puncte cardinale...*

Iar acum ne dai prilejul, prin mireasma poeziei,
S-admirăm cu-nfiorare *Frumusețea veșniciei*.
Degustând nemaivăzutul și scrutând nemărginitul,
Ne vom cununa cu slava și-om trăi cu infinitul...

Până vom ajunge-acolo, cetățeni ai Țării Sfinte,
Ah, Corneliu, prieten drag, eu te-mbrățișez fierbinte
Și cer peste-această carte scrisă-n tihnă cu ardoare,
Tatălui ceresc, deplină, sfânta-I binecuvântare...

Constantin Moisa, consilier editorial
București, 7 august 2011

I. FRUMUȘEȚEA VEȘNICIEI OGLINDITĂ ÎN PRIMA CREAȚIE

*Cerurile spun slava lui Dumnezeu
și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui.
O zi istorisește alteia acest lucru, o noapte dă de știre alteia despre el.
Și aceasta, fără vorbe, fără cuvinte, al căror sunet să fie auzit:
dar răsunetul lor străbate tot pământul
și glasul lor merge până la marginile lumii.*
Psalmul 19:1-3a

ALFA

„Eu sunt Alfa și Omega!”
Zis-a Domnul Dumnezeu
Ce-a creat tot universul
Numai prin Cuvântul Său.

Mai întâi chemă lumina.
Cerul l-a desfășurat.
A strâns apele sub boltă
Și pământul l-a uscat.

A pus iarbă cu sămânță,
Frunze-n pomii roditori.
Și așa au fost o seară
Și un răsărit de zori.

A pus stelele și luna,
Soarele cel plin de har
Zi de zi să ne-ncălzească,
Să ne dea lumina-n dar.

Luna a primit putere
Peste nopțile de vis.
Stelele de la 'nălțime
Luminau din paradis.

Domnu-a despărțit lumina
De-ntunericul deplin,
Ca s-arate tuturor
Că El este „Da” și „Amin”.

A mai fost o dimineață
După noaptea ce-a trecut.
Iar în marea agitată
Peștii mari au apărut.

Multe mari viețuitoare,
Toate după soiul lor,
Au răspuns, umplând oceane,
Glasului de Creator.

Păsări se vedeau cum zboară
În al primăverii crâng,
Care se umplea de viață,
Ploi de raze adăstând.

Și a mai trecut o seară...
Iar când zorii luminau,
Creatorul dând poruncă,
Animalele-apăreau:

Ursul, leul și pantera,
Uriașul elefant,
Lupul, vulpea cea șireată
Și mistrețul intrigant.

Fiarele-au umplut pădurea,
Căutând mereu pășuni,
Fiecare c-o pereche
În corola de minuni.

Era-mpodobit pământul
Cu noian de frumuseți;
Însă îi lipsea stăpânul,
Purtătorul noii vieți.

În a șasea zi, la urmă,
Domnul l-a făcut pe om
Și-a lipit cu-a Sa iubire
Un atom cu alt atom.

I-a plăcut frumos să fie
Și din lut l-a modelat

Rezultând minunea vie,
Care s-a numit bărbat.

Din bărbat, făcu femeia,
Dintr-o coastă de la cord
Ca cei doi o viață-ntreagă
Să trăiască în acord.

Le-a dat binecuvântarea
Dumnezeul Creator
Peste tot să stăpânească
În proprietatea lor.

Ei, crescând, să se-nmulțească,
Să umple pământul tot,
Să-l supună, să-l închine
Pentru Domnul Savaot.

Peste pești și peste păsări,
Peste fiare din câmpii,
Cei doi soți aveau puterea
Ce venea din veșnicii.

Le-a dat hrană pe măsură,
Un meniu mai sănătos
Și cu multe vegetale
Din pământul cel mănos.

Creatoru-a dat mâncare
La tot regnul animal,
Din uscatul cel terestru
Sau din aer, sau din val.

Domnul S-a uitat la toate
Și atunci S-a fericit.
Și-n a șaptea zi Stăpânul
Bucuros S-a odihnit.

*

Mai târziu, privind cu milă,
Domnul lumea de nevoi
Și-a trimis în lume Fiul
Ca să moară pentru noi.

Prin Isus avem odihnă,
De-L urmăm prin Duhul Sfânt
Și-I păstrăm cu pietate
Noul vieții Legământ.

El e-adevăratul Alfa
Și Omega de apoi.
Să-I dăm inima întregă
Și va fi în veci cu noi.

Cuprins

Cuvântul autorului	5
Precuvântare cu iz de... retrospectivă	9
Acheldama	232
Agar	107
A-I fi plăcut	290
Alergarea spre țintă	111
Alfa	13
Andrei	127
Aruncă-ți mreaja!	109
Balanța	171
Beniamin	130
Bereea	115
Betel	295
Biruința neprihănirii	117
Blândețea	273
Bucuria cerească	271
Bunul samaritean	23
Casa răvășită	329
Căile Domnului	121
Câini și lupi	234
Cârtirea și mulțumirea	169
Ceasul încercării	173
Ciorba de linte	236
Corneliu cel cucernic	132
Cortul lui Dumnezeu	363

Crăpătura stâncii	343
Cristos în rugăciune	36
Cristos S-a-ntrupat!	33
Crucea lui Cristos	28
Cugetul curat	275
Cum s-a răcit?	303
Cum să ne-nchinăm făpturii?	297
Cum să ne rugăm	119
Cununa răsplătirii	361
Cutreierarea lui Satan	299
Cuvintele prociei	345
Darul lui Dumnezeu	182
David	135
De la doi la patruzeci	240
Democrația dezbinării	226
Destoinicia	277
Deștelenirea ogorului	65
Dezideratul unității	224
Dilema apostolului	61
Din casa cezarului	123
Doi mijlocitori	347
Două fericiri	192
Eben-Ezer	67
Elim	70
Eu vin curând!	366
Fântâna Betleemului	214
Fântâna lui Iacov	30
Fereastra corabiei	216
Filip	138
Firea și Duhul	230
Focul mistuitor	221
Furnica	218
Grija păstorului	125

Idolatria	304
Ilie Tișbitul	140
Imitatorul	307
Influența Izabelei	242
Ioan Botezătorul	142
Irod și Petru	74
Israelul risipit	211
Împăratul Ezechia	144
Împărăția neclătinată	368
Întoarce-te, Israele!	370
Învierea lui Eutih	77
Jertfa lui Cain	311
Judecata Edomului	309
Jugul lui Cristos	39
La Masa Adevărului	45
La munte	17
Lăstarul din pământ uscat	41
Leacul Galaadului	244
Lepădare	209
Lipsa inimii	177
Lipsurile puilor de lei	205
Luceafărul de dimineață	47
Lucrarea amăgitorului	313
Lumea și Pruncul	43
Lumina	207
Lumina sub obroc	228
Lumina și întunericul	195
Lupta spirituală	188
Mamona	318
Marele-Preot	49
Maria din Betania	151
Maria Magdalena	158

Maria, mama lui Isus	149
Marta	147
Mărturisirea lui Petru	80
Mărul de ceartă	180
Mângâietorul	349
Meditație nocturnă	185
Miezul nopții	183
Mila pentru orfan	278
Moartea din oală	83
Modernismul	320
Musturarea înțeleptului	178
Nardul mirositor	89
Nădejdea copacului verde	53
Năpârca	91
Năvăliți spre-mpărăție!	94
Nevoia postului	86
Nicodim	153
Noi L-am găsit!	51
Norul de martori	96
Nu te teme!	341
Odaia de sus	354
Ologul din Listra	98
Omul din Macedonia	352
Onisifor	160
Ospățul nunții	371
Păstorul cel bun	55
Pierderea împărăției	249
Pietrele vii	357
Pilat din Pont	246
Plânsul firii	175
Prețul moșioarei	252
Prezența lui Dumnezeu	57
Puterea rugăciunii	101

Răbdarea	280
Rămășița credincioasă	374
Răscumpărarea vremii	103
Râvna Evangheliei	282
Rebeca	155
Roboam și dezbinarea	255
Semnal de alarmă	339
Slujirea în smerenie	286
Soția lui Lot	259
Speranța leneșului	264
Stăruința în credință	287
Stropii de ploaie	18
Suferința credincioșilor	337
Ștefan	162
Tămâia rugăciunii	288
Tăria lui Israel	376
Timotei	164
Ucenicii lui Ioan și fariseii	202
Ungerea	333
Unitatea și dezbinarea	200
Vai de Horazin!	267
Vasul olarului	197
Vremea neamurilor	322
Zilele din urmă	325
Ziua Domnului	379
Ziua ispășirii	377